

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/810/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208385
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6312208385.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č. k.: 5C/217/2012 - 106 zo dňa 11. 07. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa vo veci samej a odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, pretože tento nerozhodol o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla nesplnením záväzku dlžníka vyplývajúceho zo zmluvy o úvere v zákonom stanovenej lehote, ktorý nárok si uplatnil aj písomnou žiadosťou adresovanou odporkyni podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

Uznesením č. k.: 5C/217/2012-30 zo dňa 26.03.2013 Okresný súd Brezno v zmysle § 112 ods. 1 O. s. p. spojil veci pôvodne vedené pod sp. zn. 5C/217/2012, sp. zn. 5C/225/2012, sp. zn. 5C/231/2012 a sp. zn. 5C/318/2012 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú tieto veci vedené pod sp. zn. 5C/217/2012.

Súd vytýčil pojednávanie na deň 11. 07. 2014. Odporkyňa sa z pojednávania ospravedlnila. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. E-mailovým podaním doručeným okresnému súdu dňa 04. 07. 2014 navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti o porušení jeho práva na zákonného sudcu v danej veci. Podľa obsahu posúdil túto žiadosť na "zrušenie pojednávania" ako návrh na odročenie pojednávania v zmysle § 119 Občianskeho súdneho poriadku. Tvrdené konanie Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti nepovažoval za dôvod pre odročenie pojednávania, keďže sa nejednalo ani o dôvod pre prerušenie konania v zmysle § 109 Občianskeho súdneho poriadku. Súď potom nevyhovel žiadosti navrhovateľa na odročenie pojednávania a konal v jeho neprítomnosti v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Konštatoval, že návrh na zrušenie pojednávania a prerušenie konania doručený súdu dňa 04. 07. 2014 je úplne identický s návrhom, ktorý bol súdu doručený dňa 27.09.2013. Z týchto dôvodov o

návrhu na prerušenie nerozhodoval opätovne vzhľadom na to, že neobsahoval žiadne nové skutočnosti a analogicky je možné v tomto prípade použiť zákonnú úpravu týkajúcu sa prekážky rozhodnutej veci.

Následne po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu, keď plynule a bez prieťahov skúmal podmienky pre vydanie poverenia súdnemu exekútorovi vzhľadom na to, že exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Ako odvolacie dôvody uviedol ustanovenie § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, c/, d/, e/ O. s. p. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Okrem paušalizovaných dôvodov odvolania (a tým aj nepresných, všeobecných) podávaných v tisíckach vecí v závere svojho odvolania sa vyjadril k návrhu na prerušenie konania, namietal, že pokiaľ bol súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh navrhovateľa na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde Slovenskej republiky, bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť. Zároveň poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/174/2014, z ktorého vyplýva, že pokiaľ okresný súd nerozhodol osobitne o žiadosti navrhovateľa na prerušenie konania, odňal mu možnosť konať pred súdom. Pokiaľ súd návrh na prerušenie konania neakceptoval a pokračoval v konaní, je to v rozpore s § 167 ods. 1, 2, § 168 ods. 1, 2 a § 169 ods. 1 O. s. p.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je predčasné vzhľadom na to, keďže nerozhodol o návrhu na prerušenie konania, ktorý bol doručený súdu dňa 04. 07. 2014. Odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu (strana 7 odsek 2) nie je správne. Závery vyslovené prvostupňovým súdom sú v rozpore s platnou právnou úpravou na. Preto odvolací súd aj s prihliadnutím aj na § 212 ods. 3 O. s. p. musel prihliadnuť na túto vadu konania. Tým, že prvostupňový súd nerozhodol o návrhu na prerušenie konania podiel navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva (v zmysle § 18 O. s. p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich).

Povinnosťou prvostupňového súdu bolo o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania doručeného dňa 04. 07. 2014 rozhodnúť. Súd nesprávne argumentuje, že o tomto návrhu nerozhodoval z dôvodu, že neobsahoval žiadne nové skutočnosti, preto analogicky je možné použiť zákonnú úpravu týkajúcu sa prekážky rozhodnutej veci. V danom prípade nejde o analógiu, súd si protirečí na. Analógiu možno použiť tam, kde neexistuje právna úprava. Analógia zákona - analogia legis (použije sa právna norma upravujúca obdobný prípad). Zriedkavejšia je analógia práva - analogia iuris (v danom odvetví či poriadku ešte vôbec neexistuje norma, ktorá by upravovala podobné prípady, a tak sa prípad posudzuje na základe všeobecných právnych princípov - na základe právnych zásad) .

V danom prípade však existuje právna úprava, na ktorú prvostupňový súd priamo odkazuje, teda prekážku veci rozhodnutej. Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Občiansky súdny poriadok dbá o to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne ustanovených pravidiel, ktorých dodržiavanie je predpokladom, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie. Tieto predpoklady sa nazývajú procesné podmienky konania. Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, takéto konanie vykazuje

nedostatky, a tie môžu byť odstrániteľné a neodstrániteľné. Za neodstrániteľný nedostatok sa považuje aj res iudicata (§ 159 ods. 3), podľa ktorého len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Citované ustanovenie sa vzťahuje aj na opätovný návrh navrhovateľa na prerušenie konania. Súd preto nemohol odignorovať takýto návrh, hoci bol aj opakovane podaný. Povinnosťou súdu bolo o ňom rozhodnúť, a to po posúdení vyššie uvedených predpokladov, či ide o prekážku res iudicata alebo nie, v takom prípade mal o tomto návrhu rozhodnúť výrokom, hoci aj v rozsudku vo veci samej, prípade samostatným uznesením. Je logické, že o takomto návrhu musí byť rozhodnuté skôr alebo zároveň, ako súd rozhodne vo veci samej (výrok uvedie v zápisnici o pojednávaní), súd nemusí však vypracúvať samostatné rozhodnutie, ale ho uvedie vo výroku rozsudku, kde ho aj odôvodní.

Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude rozhodnúť o tomto návrhu navrhovateľa na prerušenie konania ako aj vo veci samej. Keďže o návrhu na prerušenie konania nebolo rozhodnuté, prvostupňový súd nemohol vo veci riadne pokračovať a vydať rozhodnutie vo veci samej, preto bolo potrebné zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.